

Danna és a matekdogya

Írta: Lucy Stevenson
Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

„Mindig imádkozz, hogy győztesként kerülj ki” (Tan és szövetségek 10:5).

Danna! – szolt Anya. – Bepakoltál a táskádba? Szentírásidő van!”

„Jövök!” Danna belecsúsztatta a matekkönyvét a színpompás iskolatáskájába, és a vállára kapta a táskát.

Danna és a családja minden héten megtanult kívülről egy szentírásverset. Mielőtt iskolába indult volna, minden reggel együtt gyakorolták el. Anya azt mondta, hogy új szentírásverset tanulni olyan, mint új barátot szerezni. „Ha már a szívedbe fogadtad, akkor mindig ott van, amikor csak szükségem van rá.”

Danna és a húgai az ajtónál álltak és elismételték az arra a hétre szánt verset. Ez a vers a Tan és szövetségek-ből volt.

„Mindig imádkozz, hogy győztesként kerülj ki” – mondták fel együtt.

„Mit jelent az, hogy »győztesként kerülj ki«? – kérdezte Danna húga, Tatianna.

„Azt jelenti, hogy nehéz dolgokat is sikeresen meg tudsz csinálni” – felelte Danna.

Anya bólintott. „Amikor imádkozunk, Mennyei Atya segíteni fog nekünk.”

Danna magában újra és újra elismételte a szentírásverset, miközben elsietett az iskolába.

Néhány órával később Danna tanárnénije kiállt a táblához a kék-fehér guatemalai zászló mellé.

„Ideje megírnotok a matekdolgozatot” – mondta señora Morales. A kezében tartott kötegből elkezdte kiosztani a feladatlapokat.

Danna szerette a matekot, és jól is ment neki! Keményen tanult a dolgozatra, és tudta, hogy képes jó jegyet szerezni rá.

Ujjai közé fogta a ceruzáját, és nekiállt. Jó érzései voltak a válaszaival kapcsolatban. Aztán odaért az utolsó feladatcsoporthoz. Nagyon nehézek voltak. Nem jutott eszébe, hogyan kellene megoldani őket!

Danna érezte, hogy kezd pánikba esni. Hogyan fogja tudni befejezni a matekdogát?! A ceruzát szorítva újra átolvasta a feladatot.

Aztán hirtelen beugrott egy gondolat. „Mindig imádkozz, hogy győztesként kerülj ki...”

Mély lélegzetet vett. Lehunyta a szemét, és elmondott egy csendes imát a szívében. *Mennyei Atyám! Kérek, segíts nekem, hogy emlékezzek arra, amit megtanultam. Kérek, segíts jól megírni ezt a dolgozatot.*

Újból rápillantott a lapra. Megnézte a már megoldott feladatokat, aztán ismét megnézte a nehézeket. Elkezdett eszébe jutni, hogy hogyan oldja meg őket. Az idegessége elpárologott. Vett még egy mély levegőt, és nekilátott a munkának.

Iskola után Danna már alig várta, hogy elmondja a családjának a történeteket.

„Először nem tudtam, hogyan oldjak meg néhány feladatot – mesélte Danna –, de aztán arra a szentírásversre gondoltam, amelyiket most tanultunk. Elmondtam egy imát, és Mennyei Atya segített nekem.”

„Ez az!” – mondta Anya.

„Győztesként kerültél ki!” – tette hozzá Tatianna.

Danna nevetett: „És tényleg! Bármilyen jegyet is kapok, tudom, hogy mindent beleadtam.” Megölelte az anyukáját és a húgát. Már alig várta, hogy megismerje a következő heti szentírásbarátját! ●

Amit itt olvastál, az Guatemalában történt. Lapozz a J6. oldalra, és ismerd meg jobban ezt az országot!

ILLUSZTRÁLTA: KAREN JONES